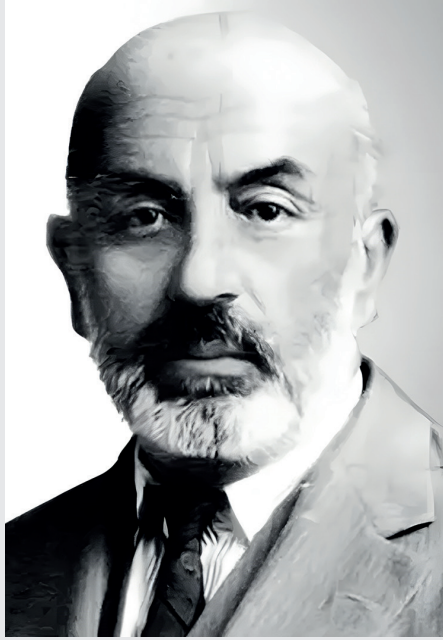

MEHMET AKİF ERSOY*

**Büyük Türk şairi Mehmet Akif Ersoy, 20 Aralık 1873'te İstanbul'da doğdu. 27 Aralık 1936'da yine İstanbul'da hayatını kaybetti. Türkiye Cumhuriyeti'nin İstiklal Marşının yazarıdır. Arapça ve İslami bilgiler alanında geniş ve derin birikime sahiptir. Ayrıca Farsça ve Fransızca da bilirdi. 1908'de II. Meşrutiyet'in ilanıyla birlikte Eşref Edip'in çıkardığı Strat-ı Müstakim ve sonra Sebilürreşad dergilerinde sürekli yazılar yazmaya, şiirler ve çağdaş Mısırlı İslam yazarlarından çeviriler yayımlamaya başladı. 1913 yılında Mısır'a iki aylık bir gezi yaptı. Oradan Medine'ye uğradı ve bu gezilerde İslam ülkelerinin maddi donatım ve düşünce düzeyi bakımından Batı karşısındaki zayıflıkları konusundaki düşünceler geliştirdi. I. Dünya Savaşı sırasında Teşkilât-ı Mahsusa tarafından Berlin'e gönderildi. Almanlar'a esir düşen Müslümanlar için kurulan kampta incelemeler yaptı. Çağdaş toplumcu İslamcılık anlayışını Batı uygarlığının temel değerleriyle buluşturmayı çabaladı. Şiirlerinde gerçekçi bir çizgi izledi.*

Mehmet Akif Ersoy, Safahat, TBMM Yayınları, 1. Baskı Mart 2021, s. 79.

Korkma

Cehennem olsa gelen, göğsümüzde söndürürüz.
Bu yol ki Hak yoludur, dönme bilmeyiz, yürürüz!
Düşer mi tek taşı sandın harim-i nâmûsun?
Meğer ki harbe giden son nefer şehid olsun.
Şu karşımızdaki mahşer kudursa, çıldırsa;
Denizler ordu, bulutlar donanma yağdırsa;
Bu altımızdaki yerden bütün yanardağlar,
Taşıp da kaplasa âfakı bir kızıl sarsar;
Değil mi cephemizin sinesinde iman bir;
Sevinme bir, acı bir, gaye aynı, vicdan bir;
Değil mi sinede birdir vuran yürek... Yılmaz!
Cihan yıkılsa emin ol bu cebhe sarsılmaz!

1915

